

En af de historier, som Langebæk Lokalhistoriske Arkiv ligger inde med og som nu kommer på Arkiv.dk er følgende:

Kæmner Emanuel Jepsen, daværende Kalvehave Kommune blev i 1987 interviewet om, hvordan han oplevede 2. verdenskrig.

1. Jeg var 27 år ved besættelsens start den 9.4.1940 De første indtryk var de mange flyvemaskiner i luften fra morgenstunden. Efter at have hørt radio om aftenen før, troede mange, at de var på vej til Norge, men vi blev klogere op ad dagen.
Det var i Jylland omkring Aarhus. Jeg flyttede først til Langebæk i 1942.
2. Det ændrede ikke særligt på hverdagen i et lille bysamfund, at krigen i Europa kom tættere på. Restriktionerne kom jo gradvist.
3. Hjemme hos os brugte vi ikke store fagter, men indrettede os.
4. Madproblemer var der ikke til at begynde med. Havesager og en halv gris indimellem lod sig gøre. Ålene i stranden kunne med lidt snilde skaffes frem. Rationerne slog til. Krigstøj var ikke lykken. "Maksimaltøj", som det kaldtes, var stift og ikke særlig behageligt at gå med. Når der blev købt tøj, blev der klippet et mærke af arket med rationeringsmærker.
5. Jeg var ikke medlem af en modstandsgruppe direkte, men holdt fremfor alt tæt med mit kendskab til folkene der.
Kom de i klemme og skulle have et nyt legitimationskort, var det jo til at glemme at sætte kortformularerne og stemplerne i boksen om aftenen, når vi gik fra kontoret om aftenen, inden vi gik hjem. – Personalet, der gjorde rent på kontoret i kælderens på alderdomshjemmet, kunne lukke de nødstedte ind og så bestemte de jo selv navn og stilling på det nye kort.
6. Modstandsgrupper var dem, der samlede nedkastede våben. Når indsamlerne var på gaden, gemte de to lidt ældre stærkt bevæbnede tyske vagtposter sig i en gård. De skulle ikke nyde noget. De vidste, at modstandsgrupperne også kunne bruge skydevåben.
7. Regulær sabotage heromkring erindrer jeg ikke.
8. En flyvemaskine på vej til bombning i Nordtyskland styrtede ned i Ørslev Kohave (bag Kulsbjerg). Den nuværende Kulsbjergvej (lukket vej) over Kalvehave Overdrev førte til stedet. Med øvelsespladsens etablering blev den, som der står på skiltet: Lukket vej!
9. Ja, i mit arbejde blev jeg pludselig stillet ansigt til ansigt med en såkaldt stikker. Jeg vil hellere kalde ham tyskerhåndlanger.
Det skete i forbindelse med, at tyskerne optrevlede en modstandsgruppe på Liliendal og fik fat i Leo Købmand, der boede i Brostræde. Han var på arbejde hos sin mester i Kalvehave Færgegård – han nåede ikke væk.
De havde også fundet navn og bopæl på en anden, som de var interesseret i. Det var kommunens pantefoged, Egon Schiermacher Jensen, Bygaden, Gl. Kalvehave. Der var ingen hjemme på bopælen, da de indfandt sig, og så har reglerne vel budt, at de skulle henvende sig til sognerådsformanden, når de ville ransage hans bolig. Pludselig holdt der et særsyn af et benzindrevet køretøj udenfor kommunekontoret i Langebæk. En tysk kommissær og en dansker

kom ind og forlangte, at sognerådsformanden kørte med til pantefogedens bopæl for at overvære, at de brød ind i hans lejlighed.

*Maksimaltøj = Tøj af celluld, lavet af den kemisk fremstillede cellulose